

Πώς χτίστηκε το καμπαναριό του Αγίου Γεωργίου των Ελλήνων

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

1580, 9 Απριλίου: Με τη διαθήκη του, συνταγμένη στη Βενετία στις 9 Απριλίου 1580 (νοτάριος Zuanpiero di Anzelieri), ο Ιάκωβος Σαμαριάρης, μεταξύ άλλων, αφήνει στην Ελληνική Αδελφότητα Βενετίας 100 δουκάτα, για να κτιστεί καμπαναριό. Επιθυμεί να ενταφιαστεί μέσα στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου, κάτω από τον δικέφαλο αετό (κάτω από τον άμβωνα). Δηλώνει ότι εάν δεν εκπληρωθεί η επιθυμία του, τότε οι δωρεές του θα είναι άκυρες και επιθυμία του είναι να ενταφιαστεί μέσα στην εκκλησία των Αγίων Ιωάννη και Παύλου (Santi Giovanni e Paolo).

Το καμπαναριό του Αγίου Γεωργίου των Ελλήνων θα αρχίσει να κτίζεται από το 1589, το έτος του θανάτου του Σαμαριάρη, και θα ολοκληρωθεί το 1609, έργο του Bernardino Ongarin, του ίδιου αρχιτέκτονα του κωδωνοστασίου του Αγίου Φρανγκίσκου (San Francesco della Vigna). Δεν θα φτιαχτεί με πλίνθους ή σύμφωνα με την αρχιτεκτονική του Αγίου Ιωάννη Bragora, όπως ορίζει η διαθήκη, αλλά σε πέτρα της Ίστριας. Ο Σαμαριάρης θα ταφεί, όμως, στην εκκλησία των Ελλήνων.

